

то, правичката да ти кажа, нито азъ можехъ да вечерямъ както треба. Гледахъ ви да плачете, тебе и майкѫти, а това ми причиняваше сърдечнѫ скърбъ. Хайде, хайде, азъ ще завръжда Сивѫтъ на вратнійтѫ; слѣзъ, азъ искамъ да слѣзешъ.

И тримата влѣзоха при бабѫ Ребекъ, и, въ по малко отъ една четверть на часътъ, шишкавата куца баба можѣ да имъ приготви и принесе биты яйца добры на изгледъ, чѣрникавъ хлѣбъ, и водно вино.

Селянетъ на ядатъ бѣрзо, и малкійтъ Петко имаше такавъ охотъ щото едвамъ слѣдъ единъ часъ Германъ можѣ да помисли пакъ да слѣдова пѣтъти си. Марійка хапна найнапредъ само за да угоди; но по-лека-лѣка гладътъ ѝ доде: защото на шестнадесятгодишнъ възрастъ человѣкъ не можѣ да стои гладенъ дѣлго время, и полскійтъ въздухъ е новѣлителенъ въ нѣкои си иѣща. При това, добрытѣ думы, които Германъ умѣ да ѝ каже за да іж утѣши и да іж насырдчи не подѣстноваха такожде малко върху ѝ; тя можѣ найпослѣ да ся убѣди чи седемъ мѣсяци ще минатъ скоро-скоро, и да си въобрази благошастіето, което ще има послѣ да ся намѣри въ фамилійтѫ си и въ колибкѫтѫ си, защото дѣдо Морисъ и Германъ ся съгласяваха да ѝ ся обѣщаютъ чи ще іж земнатъ на тѣхни рабо-